

SUPRAVIEȚUITORII inundațiilor

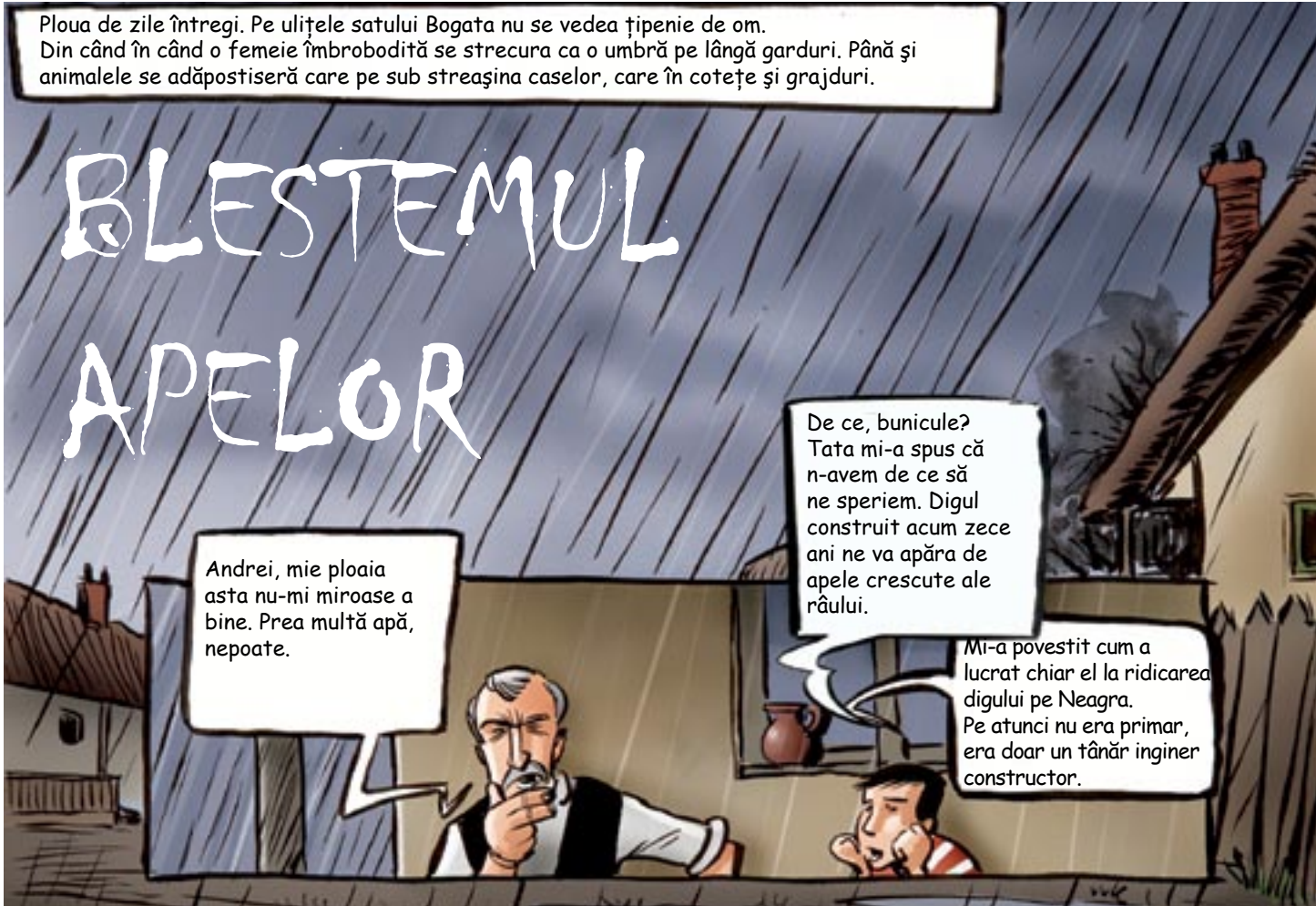
Ploua de zile întregi. Pe ulițele satului Bogata nu se vedea țipenie de om.
Din când în când o femeie îmbrobodită se strecura ca o umbră pe lângă garduri. Până și animalele se adăpostiseră care pe sub streșina caselor, care în cotețe și grajduri.

BLESTEMUL APELOR

Andrei, mie ploaia asta nu-mi miroase a bine. Prea multă apă, nepoate.

De ce, bunicule?
Tata mi-a spus că n-avem de ce să ne speriem. Digul construit acum zece ani ne va apăra de apele crescute ale râului.

Mi-a povestit cum a lucrat chiar el la ridicarea digului pe Neagra. Pe atunci nu era primar, era doar un tânăr inginer constructor.

Blestemul APELOR

Mi-a spus că este un dig solid care va apăra ani buni satul.

Da, nu zic că nu a făcut treabă bună taică-tu și oamenii lui. Ani de zile ploile nu ne-au putut face nici un rău.

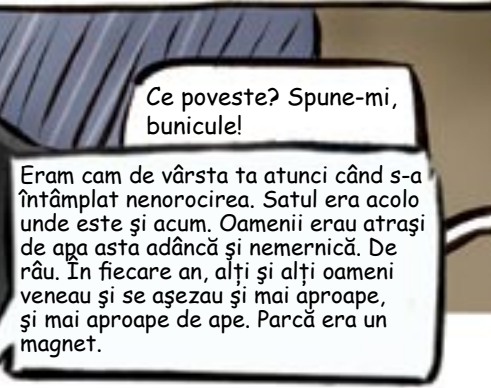
Digul ne-a apărat. Dar el nu știe ce forță are râul, n-a trăit pe pielea lui ce-am trăit eu. De ce crezi că mi-am construit casa mai sus decât toți ceilalți oameni din sat?

De ce, bunicule?

Pentru că știu povestea râului Neagra. Râu blestemat. De aia...

Ce poveste? Spune-mi, bunicule!

Eram cam de vârsta ta atunci când s-a întâmplat nenorocirea. Satul era acolo unde este și acum. Oamenii erau atrași de apa asta adâncă și nemernică. De râu. În fiecare an, alți și alți oameni veneau și se așezau și mai aproape, și mai aproape de ape. Parcă era un magnet.

SUPRAVIEȚUITORII inundațiilor

Doar moșu' meu avea casa cocoțată pe deal. Am crezut că este mai ursuz și că nu vrea să se amestece cu noi, cei din sat. Până într-o zi când mi-a spus adevărul. Mă dusesem cu treabă la el. Ploua ca acum. M-a apucat de mână și mi-a spus:

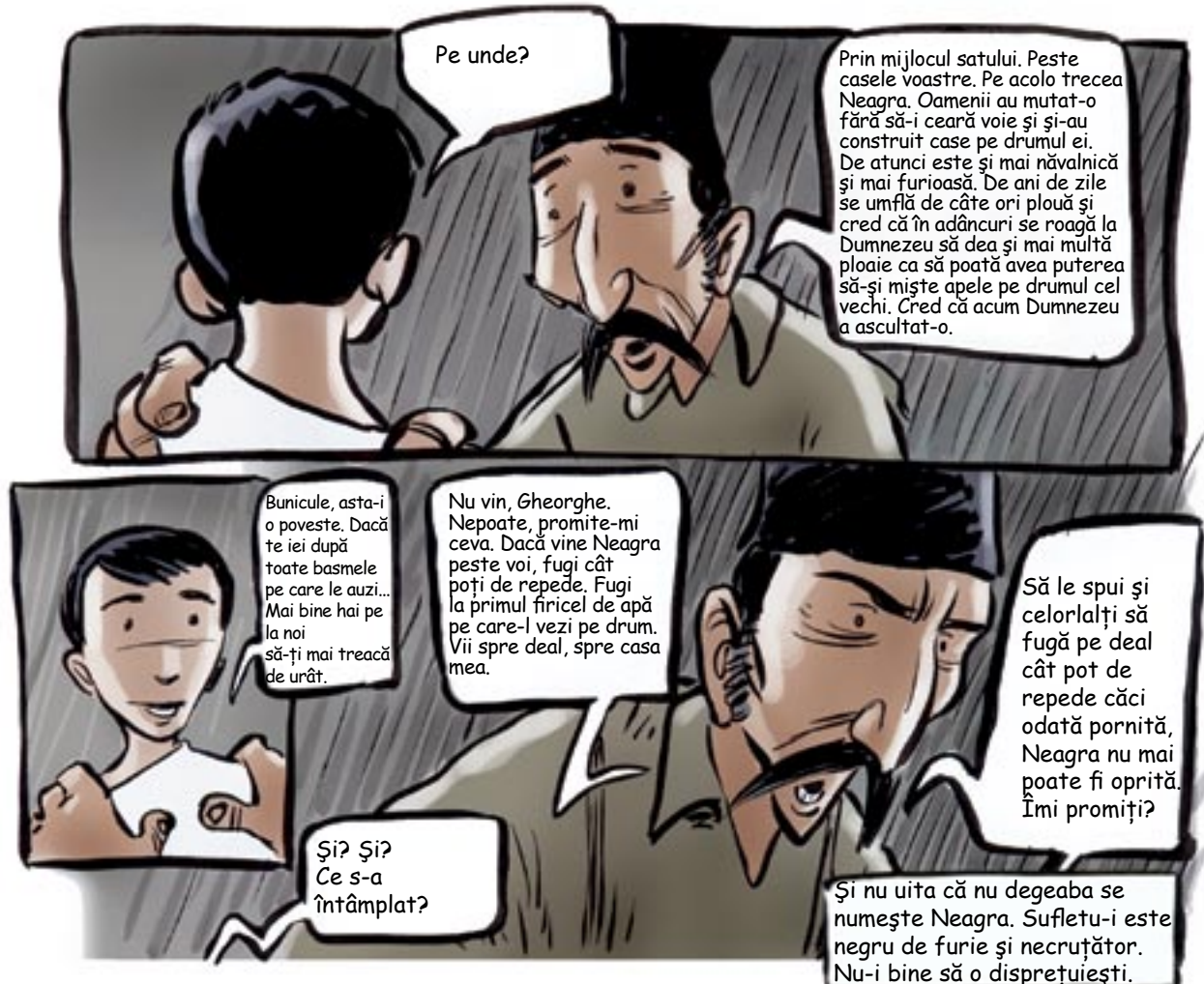
Da, băiete, râul se va revărsa. Neagra vrea înapoi acasă. Au rătăcit-o oamenii și plânge de grija copiilor ei de prea mulți ani. O să-și facă loc pe acolo pe unde a mai curs odată, de demult. Apele care au fost scoase din matca lor sunt blestemate, nepoate.

Ea a curs prin altă parte, se întâlnea în lacul din pădure cu două pâraie mai mici, copiii ei. A curs...

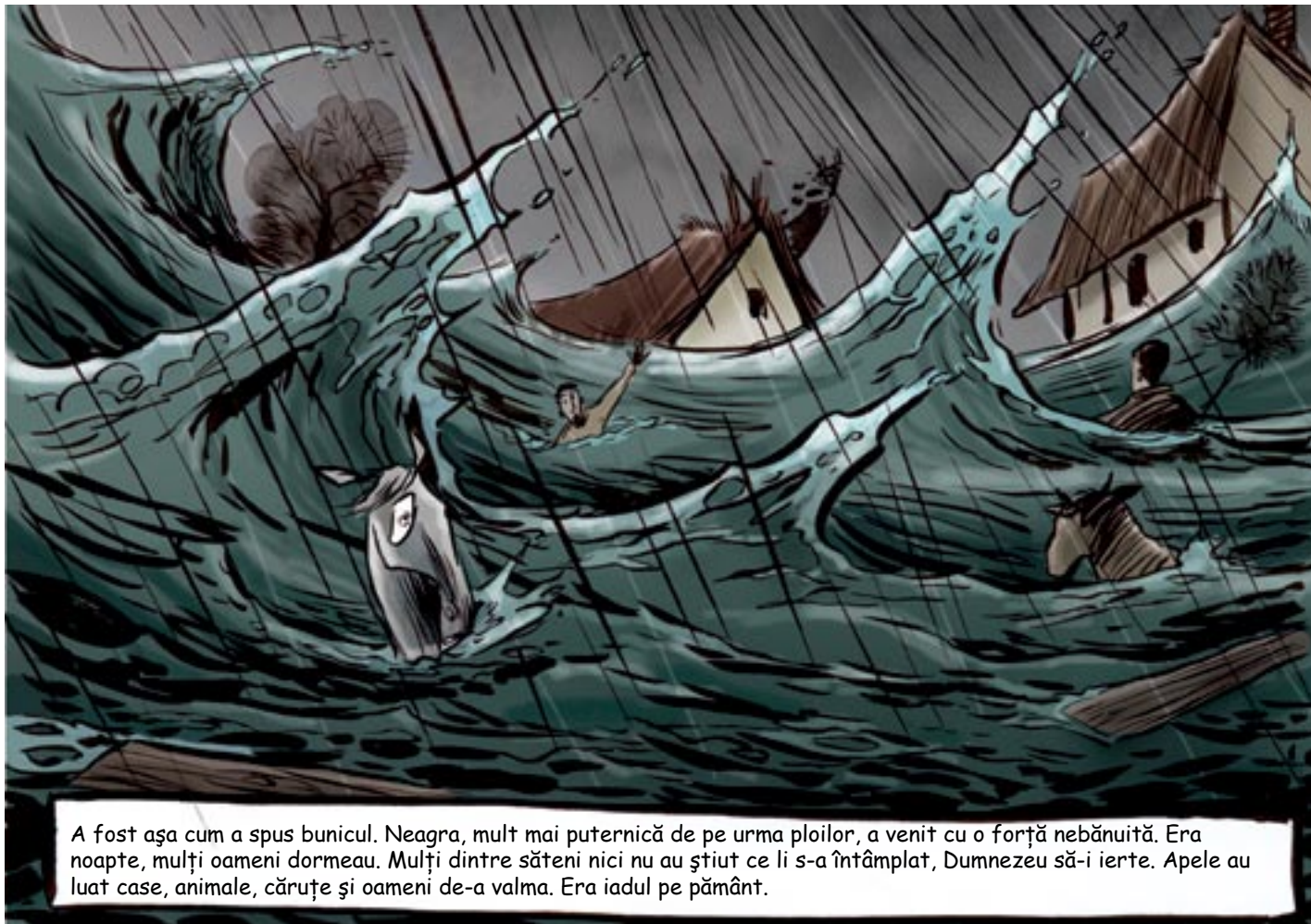
Gheorghe, Neagra va veni peste voi.

Neagra, ce tot spui bunicule?

Blestemul APELOR

SUPRAVIEȚUITORII inundațiilor

A fost așa cum a spus bunicul. Neagra, mult mai puternică de pe urma ploilor, a venit cu o forță nebănuită. Era noapte, mulți oameni dormeau. Mulți dintre săteni nici nu au știut ce li s-a întâmplat, Dumnezeu să-i ierte. Apele au luat case, animale, căruțe și oameni de-a valma. Era iadul pe pământ.

Blestemul APELOR

Am apucat să-mi iau două-trei haine și să fug. Aveam în cap doar spusele bunicului meu. Să fug spre deal. Mama mă ținea de mână cu putere și alergam ca și cum sute de draci ne-ar fi urmărit. „Neagra, Neagra” - atât aveam în cap. Apele iadului, înțelegeam acum.

Atunci s-a prăpădit și tata, ajutând o mătușă bătrână.

Am rămas singur cu mama și cu bunicul și cu neliniștea că tata nu are măcar un mormânt.

Am locuit cu mama la bunicul meu în casă și am rămas aici, departe de apele alea blestemate.

SUPRAVIEȚUITORII inundațiilor

Andrei privea cu gura căscată. Simțea pielea de găină pe spate. Nici prin cap nu-i trecuse că apele minunate în care se scaldă în fiecare vară pot fi distrugătoare.

Nu, lui nu i se putea întâmpla așa ceva. Nu va lăsa Neagra să-i ia părinții. Se ridică și o luă la goană spre casă. Acasă, în bucătărie, mai mulți oameni vorbeau de zor cu tatăl lui.

Tată, tată, Neagra va veni peste noi. Să plecăm acum cât nu este prea târziu. Ne va omorî, ne va... Mi-a spus bunicul că...

Am anunțat toți oamenii din sat. Am adus la primărie câteva bărci de salvare. Oamenii își adăpostesc lucrurile în pod. Du-te și adună-ți și tu câteva.

Andrei, liniștește-te! Neagra nu va omorî pe nimeni de astă dată. Uite, stau și fac un plan de bătaie cu gospodarii ăștia cum să o oprim.

Dacă este nevoie, vom urca la bunicul pe deal.

Nu poate fi oprită, mi-a spus bunicul, este de neoprit.

Blestemul APELOR

Andrei se duse în camera lui. Nu-i venea să creadă. La fel ca data trecută nimeni nu voia să creadă. Dar, acolo, surpriză! Aproape toate lucrurile fuseseră duse în pod. În mijlocul camerei trei rucsacuri se odihneau burdușite cu haine, pături, sticle cu apă și conserve.

Andrei, totul va fi bine. Iar dacă se va întâmpla ceva, știm ce trebuie făcut. Tatăl tău știe și ne-a învățat pe toți.

SUPRAVIEȚUITORII inundațiilor

În noaptea aceea a mai plouat, dar spre dimineață cerul a început să se lumineze. Andrei n-a închis ochii toată noaptea. Tatăl lui a sosit în zori plin de nămol din cap până în picioare. Andrei, ca un arc, s-a repezit la el:

Blestemul APELOR

SUPRAVIEȚUITORII inundațiilor

